

Endvidere omfatter begrebet kunstig befrugtning metoder til assisteret indføring af sædcellen i ægget (mikroinsemination), for eksempel intracytoplasmatisk injektion (ICSI), samt alle former for insemination med ægtefælle/samlevers sæd (homolog insemination) eller med sæd fra fremmed donor (heterolog insemination).

Som det fremgår af § 1, stk. 2, gælder loven også for biomedicinsk forskning, som vedrører kønsceller, befrugtede æg, fosteranlæg og fostre.

Bestemmelsens ordlyd er ændret i forhold til det tidligere fremsatte lovforslag om kunstig befrugtning. Ved at tilføje »i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning« præciseres lovens anvendelsesområde, og bestemmelsen formuleres fuldstændig som lovens titel.

Kapitel 2

Forbud mod behandling

Til § 2

Bestemmelsen udtrykker lovens hovedsynspunkt, hvorefter det foster, som skabes som følge af kunstig befrugtning, ikke må adskille sig fra det, som principielt kunne være frembragt ved sædvanlig befrugtning efter samleje mellem en mand og en kvinde.

Det betyder, at der ikke i forbindelse med behandlingen må ske ændring af egenskaber og arvemasse hos det barn, der bliver til ved den kunstige befrugtning.

Ifølge loven om et videnskabetisk komitéssystem, § 15, nr. 2 og 3, er det forbudt at foretage forsøg, der har til formål at muliggøre fremstilling af menneskelige individer ved sammensmeltning af genetisk forskellige fosteranlæg eller dele af fosteranlæg, før de sætter sig fast i livmoderen, og forsøg, der har til formål at muliggøre fremstilling af menneskelige individer, som er hybrider med en arvemasse, hvori indgår bestanddele fra andre arter.

Samme forskningsbegrænsninger findes i nærværende lovforslags § 26. Der er en tæt sammenhæng mellem behandlingsforbuddet i lovforslagets § 2 og forskningsforbuddene i § 23 og i § 26.

Også anvendelse af kønsceller, som er undergået andre former for genetisk forandring (modifikation), ved gentterapi, udelukkes, ligesom kernetransferering til kerneløse celler vil være udelukket.

Bestemmelsen i § 2 indebærer, at behandling, der har de ovennævnte hensigter, bliver direkte forbudt i loven.

Dette medfører, at hovedprincippet bag en behandling med kunstig befrugtning er, at der ikke må

ske en forandring eller manipulation med de arveegenskaber, som skal videregives til fosteret.

Selv i forbindelse med en eventuel præimplantationsdiagnostik vil der ikke ske en forandring eller manipulation med arveegenskaberne. Præimplantationsdiagnostikken tager sigte på at finde det befrugtede æg, der (ikke) har sygdomsanlæg. Præimplantationsdiagnostikken tager derimod ikke sigte på at ændre eller manipulere med et befrugtet ægs arveanlæg.

Bestemmelsen sikrer i øvrigt overensstemmelse med Europarådets udkast fra juli 1996 til Konvention om Menneskerettigheder og Bioetik, artikel 13: »Indgrib i den menneskelige arvemasse er kun tilladt i forbindelse med forebyggelsesmæssige, behandlingsmæssige eller undersøgelsesmæssige formål, og kun så længe formålet ikke er at ændre efterkommeres arveegenskaber«.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til forbuddet i komitélovens § 15, nr. 1, som forbyder *forsøg* på kloning af menneskelige individer, det vil sige forsøg, med det formål systematisk at fremstille ensartede kopier af et og samme individ.

Lovbestemmelsen indebærer, at der heller ikke må foretages *behandling* med det formål at fremstille ensartede kopier af et og samme individ.

Bestemmelsen betyder, at det ikke vil være lovligt at skabe identiske menneskelige individer.

Bestemmelsen betyder også, at det ikke vil være lovligt at fremstille »sikkerhedskopier« af et befrugtet æg. Det betyder, at det er forbudt ved kloning at fremstille identiske befrugtede æg med henblik på at forøge muligheden for graviditet hos par, der har meget få æg.

Udtrykket kloning omfatter ikke alene de tilfælde, hvor celler fra et allerede levende individ søges bragt til at genoptage produktionen af væv i et befrugtet æg, men også andre typer af forsøg på kloning på individniveau, samt indføring af det delte æg i flere livmødre. Det er for eksempel forbudt at dele et æg og indføre delene i flere kvinders livmødre med det resultat at der ville fødes reelt enæggede tvillinger af forskellige mødre.

Til § 4

Bestemmelsen er en præcisering af den tidligere regulering.

Det fremgår af Sundhedsstyrelsens vejledning af 22. december 1993, at: »betingelsen for at transferere et befrugtet æg til kvinde er, at mindst den ægcelle, eller den sædcelle, som har dannet det befrugtede